

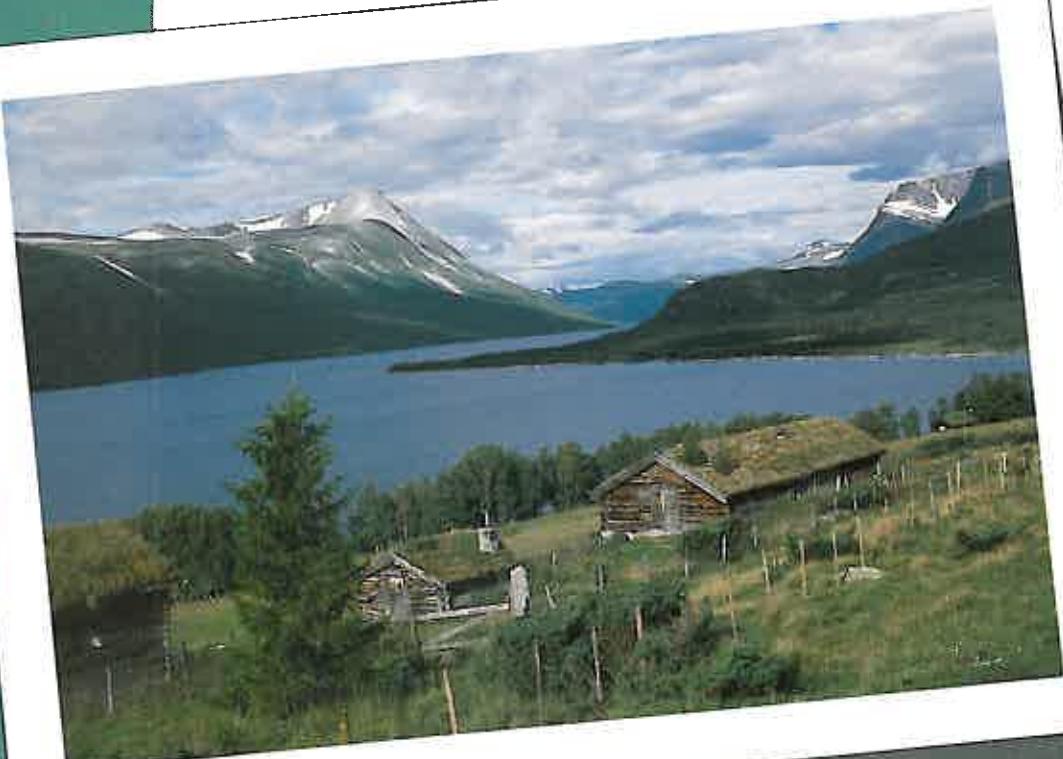

FYLKESMANNEN I SØR-TRØNDELAG
Miljøvernavdelingen

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Natur- og friluftsverdier
i Hofstadelvas nedbørfelt

Rapport nr. 1 – 1992

Miljøvernavdelingen

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag
Miljøvernnavdelingen
Statens hus
7005 Trondheim
Tlf. (07) 94 90 11 Telefax (07) 94 93 50

Rapport

Nr. 1. 1992

<u>TITTEL</u> Natur- og friluftsverdier i Hofstadelvas nedbørfelt.	<u>DATO</u> 13.01.1992
<u>FORFATTER/SAKSBEHANDLER</u> Finn Berg Hansen	<u>ANTALL SIDER</u> 33
<u>ANSVARLIG SIGNATUR</u> <i>Jens Kleppe</i>	<u>OPPLAG</u> 100
<u>EKSTRAKT</u> Arbeidet med denne rapporten kom i stand ved at Roan kommune ytret ønske om å bygge en laksetrapp i Teistfossen nederst i Hofstadelva. Før en slik utbygging eventuelt kunne settes i gang, anså Miljøvernnavdelingen hos fylkesmannen i Sør-Trøndelag det som helt nødvendig med grundige studier for å kunne klarelegge de frilufts- og naturfaglige kvalitetene i området, sett på bakgrunn av vassdagets status som et varig vernavassdrag. Disse studiene indikerer et nedbørfelt som på mange måter er karakteristisk for Nord-Fosen, både hva angår naturfaglige og kulturskapte forhold.	

STIKKORD (max 5)

KEYWORDS (max 5)

Natur- og friluftslivskvaliteter. Varig vernavassdrag. Hofstadelva, Roan kommune	Nature and recreational Qualities. Protected Watershed. Hofstad river Roan municipality.
---	---

FORORD

Prosjektet "Natur- og friluftsverdier i Hofstadelvas nedbørfelt" kom i stand etter at Roan kommune i 1991 ytret ønske om å bygge laksetrapp i Teistfossen i Hofstadelva.

Miljøvernnavdelingen hos fylkesmannen i Sør-Trøndelag deltok i et folkemøte i Roan den 22.08.91

Miljøvernnavdelingen tok da til orde for nødvendigheten av naturfaglige studier for å klarlegge de naturfaglige kvaliteter i området.

Sett på bakgrunn av Hofstadelvas status som et varig verna vassdrag, og den diskusjon som for tiden pågår om inngrep i disse, vil slike studier etter fylkesmannens vurdering være å anse som nødvendige før en eventuell bygging av laksetrapp kan starte.

Disse studiene vil også være avgjørende for muligheten til å kunne beregne eventuelle konflikter gitt en slik utbygging, samt for behandling etter Vassdragsloven.

Økonomisk har prosjektet vært et samarbeidsprosjekt mellom Direktoratet for naturforvaltning og fylkesmannens miljøvernnavdeling.

Det naturfaglige arbeidet har vært utført av miljøvernnavdelingen. Roan kommune har bidratt med viktig basisinformasjon.

Miljøvernnavdelingen vil for ordens skyld poengtere at vi har valgt å benytte navnet Hofstadelva i denne rapporten. Både Hopstadelva og Hofstaddalselva er vanlig benyttede navn på vassdraget. I midlertid er Hofstadelva benyttet i verneplan II for vassdrag, og vi synes derfor det er riktig å benytte dette navnet også i dette prosjektet.

Prosjektleder har vært vassdragsforvalter Jan Habberstad. Engasjert konsulent har vært Finn Berg Hansen.

Fiskeforvalter Ingvar Korsen har vært ansvarlig for det fiskefaglige arbeidet.

Naturvernkonsept Bjørn Sæther har utarbeidet kapitlet om vegetasjon.

Trond Haugskott har bidratt med tegninger.

Vi vil benytte anledningen til å takke alle involverte i Roan kommune for hjelp med sentral bakgrunnsinformasjon.

En særlig takk rettes herved til næringskonsulent Marit Flenstad for verdifull hjelp underveis.

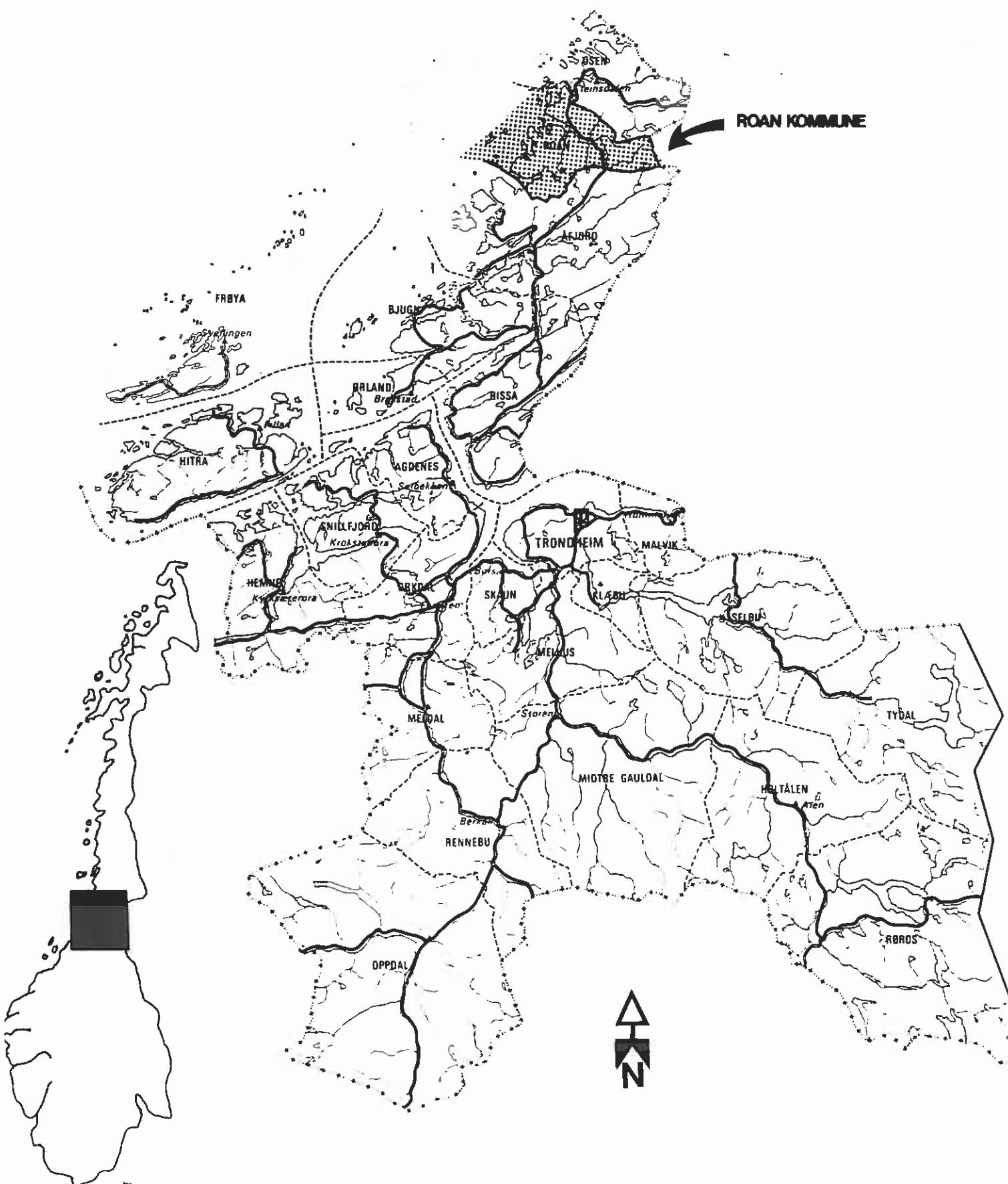
Terje Klokk
Fylkesmiljøvernssjef

Jan Habberstad
Vassdragsforvalter

SØR-TRØNDELAG FYLKE

Målestokk 1,1 mill.

© Statens kartverk

INNHOLDSFORTEGNELSE

INNHOLDSFORTEGNELSE	2
SAMMENDRAG	4
1. NATURFAGLIG BESKRIVELSE	7
1.1 GEOGRAFISK PLASSERING	7
1.2 LANDSKAP	7
1.3 KLIMA	8
1.3.1 Nedbør	8
1.3.2 Temperatur	8
1.4 GEOLOGI	9
1.4.1 Berggrunnsgeologi	9
1.4.2 Kvartærgeologi	9
1.4.3 Jordsmønn	9
1.4.4 Geomorfologi	9
1.4.5 Verneverdige områder og forekomster	9
1.5 HYDROLOGI	10
1.5.1 Vannkvalitet	10
1.6 VEGETASJON OG FLORA	11
1.6.1 Vegetasjonssoner og regioner	11
1.6.2 Skogsvegetasjon	11
1.6.3 Myrvegetasjon	11
1.6.4 Elvekantvegetasjon	11
1.6.5 Fjellvegetasjon	12
1.6.6 Verneverdige områder og forekomster	12
1.7 VILT	13
1.7.1 Storvilt	13
1.7.1.1 Elg	13
1.7.1.2 Hjort	14
1.7.1.3 Rådyr	14
1.7.2 Jaktbart småvilt	14
1.7.3 Annet vilt	14
1.8 FISK	16
1.8.1 Laksefiske i Hofstadelva - dagens situasjon	16
1.8.2 Fisketrapp i Hofstadelva	17
1.8.3 Aktuell lakseførende strekning	17
1.8.4 Bonitet av lakseførende strekning	18
1.8.5 Utøvelse av fisket	19
1.8.6 Fiskeproduksjon	20
1.8.7 Andre fiskeslag	21

2.	FRILUFTSLIV.....	22
2.1	FRILUFTSLIV I NEDBØRFELTETS ØVRE DEL.....	23
2.1.1	Området Lonin-Elgsjøheia.....	23
2.1.2	Området Middagsfjellet-Steinheia.....	23
2.2	FRILUFTSLIV I NEDBØRFELTETS SENTRALE DEL.....	24
2.3	FRILUFTSLIV I NEDBØRFELTETS NEDRE DEL.....	24
2.4	FRITIDSBEBYGGELSE.....	25
2.4.1	Eksisterende fritidsbebyggelse.....	25
2.4.2	Fritidsbebyggelse i nedbørfeltets øvre del.....	25
2.4.3	Fritidsbebyggelse i nedbørfeltets sentrale del..	25
2.4.4	Fritidsbebyggelse i nedbørfeltets nedre del.....	25
2.4.5	Planlagte hytteområder innen nedbørfeltet.....	25
2.4.5.1	Planlagt fritidsbebyggelse i nedbørfeltets øvre del.....	25
2.4.5.2	Planlagt fritidsbebyggelse i nedbørfeltets sentrale del.....	26
2.4.5.3	Planlagt fritidsbebyggelse i nedbørfeltets nedre del.....	26
3.	BOSETTING.....	26
3.1	PRIMÆRNÆRINGENE.....	26
3.1.1	Antall gardsbruk innen prosjektorrådet.....	26
3.1.2	Driftsformer innen prosjektorrådet.....	26
3.1.3	Skogbruk innen prosjektorrådet.....	27
4.	KULTUR- OG FORNMINNER.....	27
5.	TEKNISKE INNGREP LANGS VASSDRAGET: DAGENS SITUASJON.....	28
5.1	TEKNISKE INNGEP I ØVRE DEL.....	29
5.2	TEKNISKE INNGREP I SENTRALE DEL.....	29
5.3	TEKNISKE INNGREP I NEDRE DEL.....	30
5.4	PLANLAGTE TEKNISKE INNGREP.....	30
5.5.1	Saksgang ved etablering av fisketrapper.....	30
6.	OMRÅDETS STATUS I PLANSAMMENHENGET.....	31
6.1	VERN ETTER NATURVERNLOVEN.....	31
6.2	KOMMUNEPLAN.....	31
6.3	SKYTEFELT PÅ NORDFOSEN.....	31
7.	LITTERATUR.....	32
8.	VEDLEGG:	
	1. Vannføringsdata, Teistfossen.....	33
	2. Kart over Hofstadelvas nedbørfelt.	

SAMMENDRAG

Rapportens målsetting:

Rapporten er et samarbeidsprosjekt mellom Roan kommune, Miljøvernavdelingen hos fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Direktoratet for naturforvaltning.

Prosjektets primære oppgave har vært å se hvilke frilufts- og naturverdier som forefinnes i et varig verna vassdrag som Hofstadelva sett på bakgrunn av kommunens ønske om å bygge laksetrapp i Teistfossen.

Videre saksbehandling:

Dersom Roan kommune ønsker å videreføre arbeidet med bygging av laksetrapp, må kommunen da søke om tillatelse til dette etter Vassdragslovens § 125. Dersom inngrepene berører almene interesser kommer Vassdragslovens §§ 104-106 i betrakning.

Fylkesmannen vil etter avsluttet høring oversene søknaden til NVE sammen med sin tilrådning.

NVE vurderer om det skal gis konsesjon etter Vassdragsloven.

OED er ankeinstans for NVE's avgjørelse.

Sekundært har tema som demografi og tekniske inngrep blitt behandlet.

Om vernet av Hofstadelva:

Hofstadelva i Roan kommune på Nord-Fosen omfattes av Stortingsvedtak av 30. oktober 1980, Verneplan II for vassdrag.

Bakgrunnen for, og formålet med vernet, er imidlertid noe uklart formulert i verneplanen.

En av årsakene til at akkurat Hofstadelva ble vernet, var nok det lave konfliktnivået i nedbørfeltet: Det var lett å få vernet elva uten større konfrontasjoner.

Vassdraget er også et typeksempel på et vassdrag på Fosenhalvøya: et forholdsvis lite, flompåvirket vassdrag, med en lakseførende strekning, drenerende gjennom forholdsvis fattige vegetasjonstyper, og med spredt bosetting og økende teknisk påvirkning nedover i vassdraget.

Vassdraget er imidlertid ikke karakterisert som et referansevassdrag.

Gjennom de siste 20 år har et større antall vassdrag blitt vernet eller foreslått vernet gjennom verneplan I-IV. Dette vernet er prinsipielt rettet direkte mot kraftutbygging, selv om det foreligger bestemmelser som henstiller til økt aktksamhet og hensynsfullhet i disse vassdragene. Det en desverre ofte har observert i de varig verna vassdragene, er en fortsatt forringelse av de naturkvalitetene en ønsket å ta vare på gjennom vernet. Eksempler på dette kan være: grusgraving, hogst av elveskog, forbygninger, veibygging helt ute på elvebredden osv. For å møte disse problemene har Direktoratet for naturforvaltning satt i gang et prosjekt kalt "Rikspolitiske retningslinjer for varig verna vassdrag". Disse retningslinjene skal søkes innbakt i kommuneplanens arealdel for på denne måten å gjøre kommunen oppmerksom på det ansvar den innehar ved å disponere et eller flere varig verna vassdrag i kommunen.

Disse rikspolitiske retningslinjene forventes å komme i 1992-93.

Hofstadelvas kvaliteter:

Skal en kunne ta vare på et varig verna vassdrag på en tilfredsstillende måte, må en vite hvilke natur-, kultur- og friluftsmessige verdier som finnes i nedbørfeltet. Dette var ikke tilfellet med mange av de mindre vassdragene i verneplan I-II. Denne rapporten er et forsøk på å gi svar på disse spørsmålene i Hofstadelvas nedbørfelt, og det er et håp at den kan være til hjelp i liknende arbeid i andre verna vassdrag.

Hofstadelvas elvenære områder framstår i stor grad som et typisk nedbørfelt til et litt større vassdrag i denne delen av Sør-Trøndelag: Bergarter og jordsmønn gir ikke grunnlag for særlig rik vegetasjon, men domineres av fattige furuskogstyper. I høyeliggende strøk kan en finne partier med rikere myrer.

Hofstadelvas elvenære områder framstår i stor grad som et typisk nedbørfelt til et litt større vassdrag i denne delen av Sør-Trøndelag: Bergarter og jordsmønn gir ikke grunnlag for særlig rik vegetasjon, men domineres av fattige furuskogstyper. I høyeliggende strøk kan en finne partier med rikere myrer.

Skogsområdene er i stor grad preget av uttak av virke.

Friluftslivsutøvelsen i området domineres av tradisjonelle aktiviteter som fjellsiktigåing, bærplukking, fisketurer og småviltjakt.

Hofstadelva har en lakseførende strekning som ved høyeste flomål er i underkant av 100 meter. Laksen stoppes av en foss nevnt Teistfossen ("Teistin").

Bebygelsen i prosjektorrådet er svært spredt. Primærnæringene er dominerende inntektsgrunnlag.

Vi har i denne rapporten valgt å dele inn nedbørfeltet i tre delområder: Øvre del, sentrale del og nedre del. Denne inndelingen benyttes flere ganger i dokumentet og refererer til følgende områder:

Med øvre del menes området fra Lundeelvas utspring til området nedenfor Lundegårdene.

Med sentrale del menes området fra Lundegårdene til Fagerdal.

Med nedre del menes området fra Fagerdal til Hofstadelva utløp i Brandsfjorden.

1. NATURFAGLIG BESKRIVELSE

1.1 GEOGRAFISK PLOSSERING

Hofstadelva ligger i Roan kommune på Nord-Fosen i Sør-Trøndelag. Elva har sitt utspring i myrområder i et fjellområde på grensen til Nord-Trøndelag fylke. Høyeste punkt i området ligger på 644 m.o.h (Dåapma).

Vassdraget munner ut i Brandsfjorden ved Hofstad ca. 22 km. lenger ned i dalføret.

Av elver av noen størrelse som drenerer til Hofstadelva er de største Lundeelva (som i øvre del endrer navn til Hofstadelva), Sæterelva, Grytelva og Torstenelva.

Området dekkes av kartblad M 711 . 1623 III, "Roan", og av økonomisk kartverks blad nr. CL 1441, CL 1442, CL 1444, CM 1443, CM 1431, CM 1432, CM 1434, CM 1422 og CN 1433.

1.2 LANDSKAP

Hofstadelvas nedbørfelt inneholder et bredt spekter av landskapstyper fra karrig fjell- og heilandskap til frodigere, grunne dal- og jordbrukslandskap.

Landskapet langs Hofstadelva består i øvre del av et storkupert, åpent dal- og fjellandskap dekket av store myrer, og bratte, skogkledde lier.

Følger en elva nedover i dens videre ferd mot havet, vil en se at i området Lunde-Fagerdal skifter landskapet totalt karakter og endres til et mer lukket V- formet dallandskap med steile sider, fosser og stryk. Dette er et område som sjeldent besøkes av mennesker. Denne strekningen er den eneste sentrale elvestrekning som ikke er lett tilgjengelig fra riksveg nr. 715.

På strekningen Fagerdal-utløp Brandsfjorden endrer landskapet igjen karakter og tar form av et forholdsvis åpent dallandskap preget av jord- og skogbruk på de forholdsvis rike elveavsetningene langs Hofstadelvas bredder. Området ved Nerdal framstår som spesielt særpreget. Her slynger elva seg i mange meandrer i et slettelandskap innrammet av et særegent, bratt og glattskurt berg i øst og en bratt, nesten loddrett vegg i vest.

1.3 KLIMA

Nedre del av området har et typisk atlantisk klima med forholdsvis kjølige, regnrike somre og milde nedbørrike vintre.

Øvre del av området har mer preg av innlandsklima med varmere somre og strengere vinter. Avstanden til kysten er allikevel såvidt kort at det ikke utvikles et typisk kontinentalt klima.

1.3.1 Nedbør

Nedbørsmålinger fra de nærmeste målestasjoner Vannersund, Ørland og Buholmsråsa fyr indikerer normal årsnedbør på ca 2000 mm. Gjennomsnittlig årsnedbør basert på normalperioden 1931-1960 for Momyrområdets vedkommende er på 2047 mm.

Det er mest nedbør i høstmånedene september-november og minst i sommermånedene mai-august.

Det er en klar tendens til økende nedbør fra øst mot vest.

1.3.2 Temperatur

Temperaturmålinger fra samme målestasjoner indikerer årsmiddeltemperaturer på ca. 6 grader celsius (100 m.o.h), månedsmiddeltemperatur fra -1 til +14 i nedre del og fra -3 til +12 i øvre del av vassdraget. Minimumstemperaturer under -20 og maksimumstemperaturer over +25 forekommer jevnlig.

Verdiene for de nedre delene av området indikerer et typisk kystklima, mens øvre deler har et noe mer avgempt oseanisk preget klima.

1.4 GEOLOGI

1.4.1 Berggrunnsgeologi

Berggrunnen i Hofstaddalsføret domineres hovedsakelig av fattige bergarter med mye suprakrustale gneiser av usikker, muligens senprekambrisisk alder. Dominerende bergart er glimmergneis, ofte med granat og kyanittførende bånd av amfibolitt.

Disse suprakrustale gneisene veksler ofte med omdannede dypbergarter av antatt mellomproterozoisk alder, vesentlig migmattisk gneis, hovedsakelig granittisk til granodiorittisk, lokalt diorittisk, inneholdende små basiske linser.

(Kilde: NGU 1991: Geologisk kart over Åfjord).

1.4.2 Kvartärgeologi

Hele området var nediset under siste istid, og land begynte å dukke fram ved kysten for ca. 12 000 år siden. Skuringsstripes viser at isen beveget seg mot vest-nordvest.

De kvartære løsavsetningene består stort sett av morenemateriale. Det fins store arealer uten løsavsetninger, og i de vestlige delene fins store arealer med nakent fjell i dagen helt ned i dalbunnene.

Øverste marine grense (MG) er på ca. 130 m. Under denne grensen finner man noe leire, som sammen med elveavsetningene danner hovedbasis for jordbruket i området.

Rundt selve elveløpet finnes vesentlig fluviale (elve-) og noe glacifluviale (breelv-) avsetninger.

1.4.3 Jordsmønn

Jordsmønet er stort sett tynt og usammenhengende og i det alt vesentlig bestående av surt podsol, noe som gjenspeiles i den generelt fattige vegetasjonen.

1.4.4 Geomorfologi

Landskapet på Fosen preges av strukturene i berggrunnen. Daler og vassdrag følger stort sett strøkretningen og berggrunnens tverrsprekkretning som er mer eller mindre loddrett på strøkretningen.

1.4.5 Verneverdige områder og forekomster

På østsiden av Skurvvatnet inn til fylkesgrensen mot Nord-Trøndelag (Namdalseid kommune) ligger noen av de mest markerte morenene fra Yngre Dryas i regionen. Disse morenene er en del av Raet og er dannet under et isbrefremstøt for 10-11 tusen år siden. Morenene ligger avsides til og er uten tekniske inngrep av noe slag.

1.5 HYDROLOGI

Hofstadelva har et nedslagsfelt på 155km² og en midlere vannføring lik 7.5 m³/s. (NVE). STI angir minste døgnverdi til 0.2 m³/s. (Jfr. vedlegg 1).

Vassdraget har et samlet kraftpotensiale på ca 30 GWh fordelt mellom Teistfossen ("Teistin") og et 115 m fall fra Nedre Torsteinvatn i bielva Torsteinelv.

Minste målte månedsgjenomsnittlige avrenning var i 1984(1/km²):

J	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
62	62	42	140	1489	842	106	49	189	711	244	109

1.5.1 Vannkvalitet

Vannkvaliteten i Hofstadelva er såvidt kjent ikke tidligere undersøkt.

I forbindelse med prosjektet ble det derfor foretatt to vannprøvetakinger i vassdraget. For å få størst mulig spennvidde på prøvetakingene, ble ett plott foretatt i området nedenfor Lundegårdene, ett ovenfor Teistfossen.

Vannprøvene er analysert av Næringsmiddeltilsynet på Fosen. Det er analysert på totalfosfor og totalnitrogen.

Totalnitrogen:

Begge prøvepunktene har verdier under 10 mikrogr./l.

Totalfosfor:

Øverste prøvepunkt har verdier under 5 mikrogr./l.
Nederste prøvepunkt viser nøyaktig 6 mikrogr./l.

Vurdering:

Prøveresultatene viser et vassdrag uten påvisbare avvik fra forventet naturtilstand. Dette svarer til forurensingsklasse 1 etter den inndeling Statens forurensningstilsyn (SFT) benytter. Resultatet indikerer at det opprinnelige økosystemet er intakt.

Begrensninger:

Vannprøvetakinger foretatt vinterstid i et vassdrag som Hofstadelva gir imidlertid ikke et helt korrekt bilde av vannkvaliteten: Landbruksforurensning og arealavrenning fra dyrkamark er ubetydelig på denne tiden av året. For Hofstadelvas vedkommende er det disse forurensningskildene som hovedsakelig påvirker vannkvaliten.

Både egne befaringer og samtaler med kommune og lokalbefolkning tilsier at elva periodevis er beheftet med slik forurensning. Således var de øvre deler av vassdraget sommeren 1991 tildels svært belastet med organisk materiale fra landbruket.

1.6 VEGETASJON OG FLORA

1.6.1 Vegetasjonssoner og regioner

I 1977 ble det laget en "Naturgeografisk regioninndeling av Norden". Norden deles her opp i 60 naturgeografiske regioner, hvorav to inngår i Hofstadelvas nedbørfelt:

1. Møre og Trøndelags kystskogregion. Underregion Fosen-Brønnøy-typen (region 39b).
2. Fjellregionen i søndre del av fjellkjeden. Underregion: Trøndelags fjellområder (region 35h).

1.6.2 Skogsvegetasjon

Skogsvegetasjonen domineres av granskog med betydelig innslag av bjørk, delvis også med gråor, osp og rogn. Skogen er en blåbærtypen, men med markert fuktig (humid) preg, indikert av høy dekningsgrad av gråmose og torvmoser. Storfrytle og store forekomster av bjønnkam gir skogen en suboseanisk karakter. På høydedrag og andre skrinne områder avløses granskogen av lyngrik furuskog.

1.6.3 Myrvegetasjon

Det er lite intakt myr i dalbunnen, det meste er oppdyrket (Nerdal og Lonin) eller grøftet for virkeproduksjon. Det som gjenstår er flatmyr med lite utviklede strukturer, fattig minerotrof til svakt intermediær, fastmattedominert. Viktige fattigmyrarter er bjønnskjegg, torvull, duskull, flaskestarr og disse opptrer i øynefallende mengder.
Blåtopp, stjernestarr og tepperot representerer det intermediære innslaget.

1.6.4 Elvekantvegetasjon

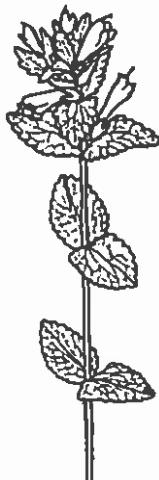
I Nerdal er det en smal, men landskapsmessig viktig bord med kantvegetasjon langs elva, stedvis med noe erosjon. Nivåforskjellen mellom dyrkamarka og elva er på 2-3 meter, mens vegetasjonsborden horisontalt kan være 3-10 meter. Gråor er viktigste treslag (betydelig angrepet av oretunge), men også selje og vierarter inngår. Feltsjiktet domineres av høye grasarter (strandrør, skogrørkvein, hundegras, sølvbunke), mjødurt, enghumleblom, skogstjerneblom, lodneperikum, samt endel åkerugras. Av vannplanter finnes bla. krypsiv, elvesnelle og elvemose.

1.6.5 Fjellvegetasjon

Også over skoggrensa er det fattige vegetasjonstyper som preger landskapet. Kombinasjonen av næringsfattige bergarter, tynt og usammenhengende løsmassedekke (særlig vest for raet) og oseansk klima gir en lite variert vegetasjon som resultat. Dominerende vegetasjonstype er fukthei, med røsslyng som viktigste art i feltsjiktet. På tørre rabber og veldrenerte løsmasser avløses fuktheia av grepelyng-rabbesivhei. Disse plantesamfunnene opptrer gjerne i mosaikk med fattige myrtyper.

1.6.6 Verneverdige områder og forekomster

I de øvre deler av vassdraget vest for Øvre Pissbekkvatn, er et myrområde på 1.260 da. vernet som myrreservat (Inner Vargfossnesa naturreservat). Reservatet inneholder et utvalg av de myrtyper som forekommer på Fosenhalvøya, både bakemyr, flatmyr og strengmyr. To hauger ved Pissbekkvatnet har velutviklet terrengdekkende myr. Det meste av reservatet har fattig vegetasjon, men rikere flekker finnes. Av artsinventaret kan nevnes klokkelyng, rome, gulstarr, beimyrull og svarttopp.

Svarttopp (Dagny Tande Lid)

Moen (1983) beskriver også Sætermyran som lokalt verneverdig. Her var det imidlertid gjort en del inngrep allerede før Moens undersøkelser i 1975, og senere er det gjort mye, bla. oppdyrkning, grøfting, skogplanting etc. Området må derfor sies å ha beskjeden verneverdi i dag.

1.7 VILT

Variasjonene og mangfoldet når det gjelder vilt og viltarter er store i prosjektorrådet og spenner fra sjøfugl og oter i nedre del til fjellrype og tamrein i øvre del.

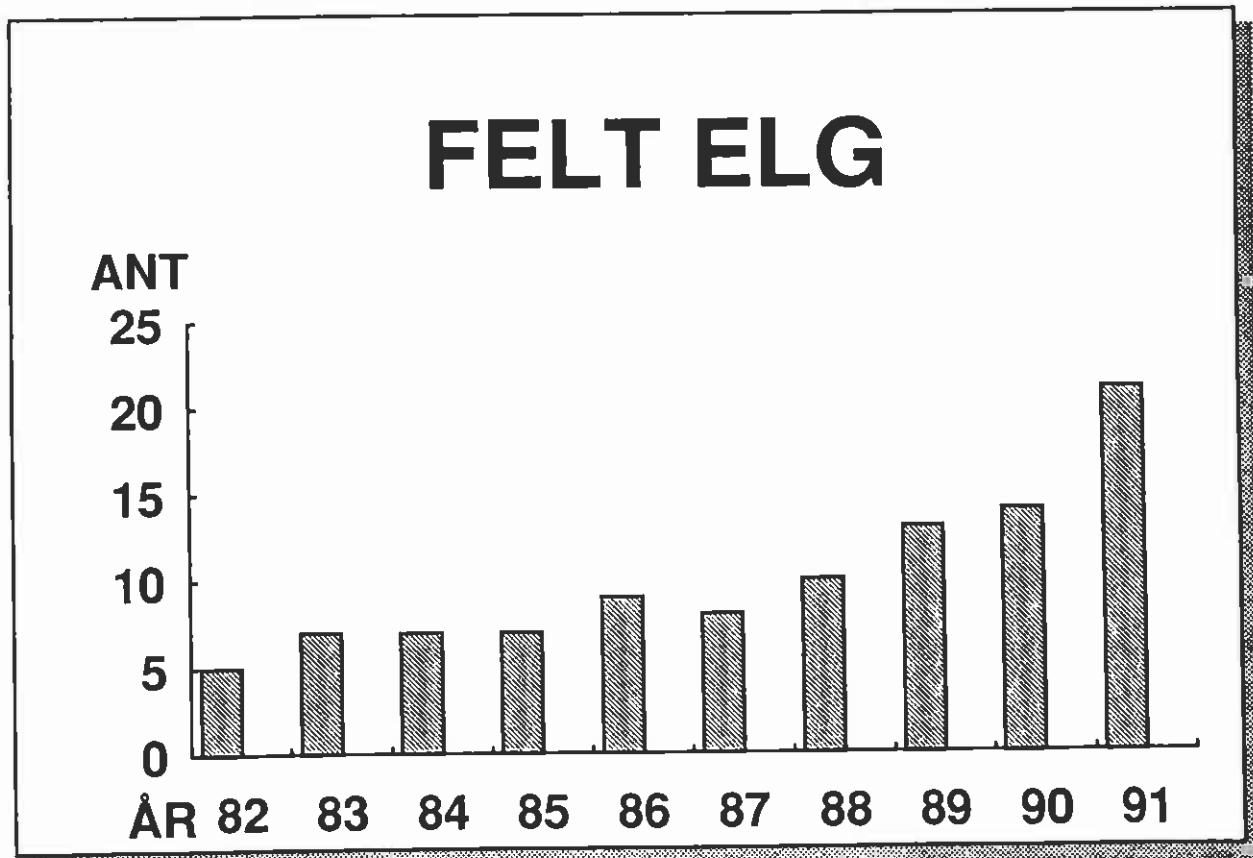
1.7.1 STORVILT

Alle de fire hjortedyrartene forekommer i prosjektorrådet. De indre, sentrale fjellstrøk står sentralt for reindriftsnæringa på Fosenhalvøya og det beiter ca. 2000 dyr i hele dette området.

De andre tre hjorteviltartene forekommer spredt i området.

1.7.1.1 Elg

Antall elg har vist en meget sterk økning over hele landet de siste 20 år. Dette gjenspeiles selvsagt i fellingsstatistikkene. Også for Roans vedkommende er denne utviklingen markert. Selv om antallet felte elg er noe av det laveste av kommunene i Trøndelag som har fellingskvote, (bare Ørland og Snillfjord har lavere avskytning) er den prosentvis økningen i antall felte elg i perioden 1982-91 på hele 500 % (Jfr. figur).

1.7.1.2 Hjort

Det gis ikke fellingsstillatelse på hjort i området.

1.7.1.3 Rådyr

Gjennom de siste 10 årene har det blitt innmeldt 2 felte dyr i året.

1.7.2 Jaktbart småvilt

Småviltjakta i Roan er i det alt vesentlige lokalisert til høyfjellsterrenget på grensen til Åfjord og Osen kommuner. Her er det rypejakta som dominerer.

Disse fjellområdene innehar tildels gode bestander av lirype og fjellrype, varierende fra år til år i pakt med de vanlige 4-årlige sykluser.

Jakttrykket i disse områdene har vært økende de siste år, vesentlig på grunn av økt utenbygds interesse.

Nedbørfeltets sentrale og nedre del innehar flere gode skogsfuglbiotper, dette gjelder særlig området Storfjellet-Slåttanebben. Her er jakttrykket betydelig mindre, og stort sett dominerer lokale jegere.

Bestanden av hare er varierende, men kan år om annet være god.

Utenom Storskardet ble det nedbørfeltet solgt i overkant av 50 småvilkort.

1.7.3 Annet vilt

Når det gjelder annet vilt er registreringene få og mangelfulle. De sentrale, høyreliggende fjellstrøk innehar mange bratte fjellsider som gir flere gode hekkebiotoper for rovfuglarter som havørn, kongeørn og jaktfalk.

Av sjøfugl finnes en mindre ternekoloni et stykke vest for elvemunningen.

I nedre del finnes en liten gråhegrekoloni. Også ynglelass for oter er registrert her.

Flere gode rådyr- og hjortebiotoper er kjent. Et par større trekk av sistnevnte er også lokalisert.

Fylkesmannens miljøvernavdeling er i samarbeid med den enkelte kommune, for tiden i gang med en oppdatering av viltkartverkene i fylket. Framdriften ligger for tiden på produksjon av 3-4 kart i året. Det er å håpe at også Roan snart vil kunne dekkes av dette.

Gaupebestanden på Nord-Fosen anses å være en av de tetteste i landet, og kilder i Roan og Osen kan fortelle om jevnlige observasjoner både av spor og dyr.

Denne tette bestanden utgjør i enkelte år et problem for saueneierne, og det ble i 1991 innmeldt 12 dyr antatt drept av gaupe. Av disse ble 9 stadfestet som sikre. De reelle tapene antas å være betydelig høyere, da erfaringer tilskir at kun få av de kadaver som blir funnet med mistanke om gaupeskade blir innrapportert.

I Roan kommer de fleste innrapporterte tilfellene fra øvre og sentrale del av prosjektorrådet.

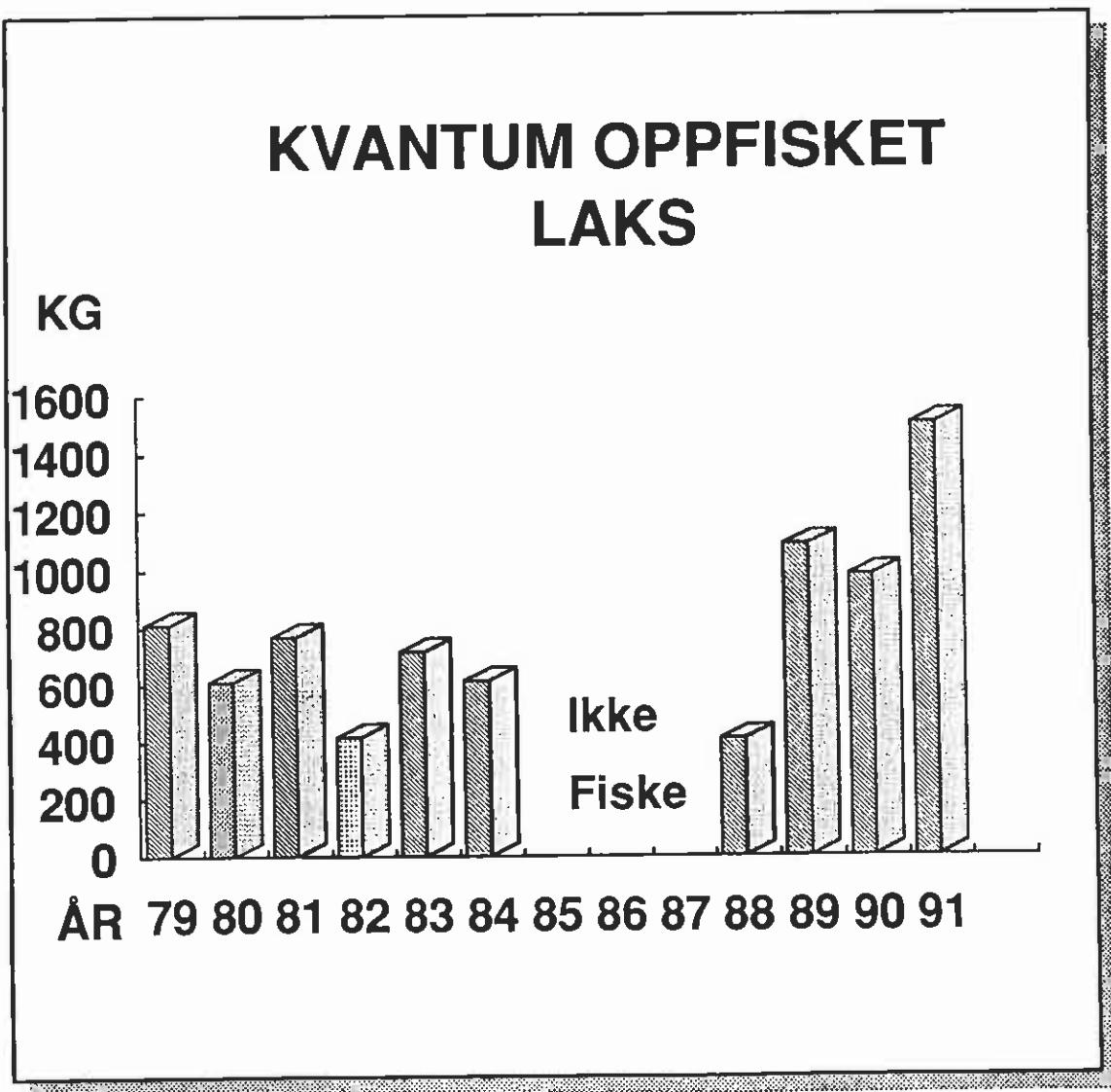

1.8 FISK

1.8.1. Laksefiske i Hofstadelva- dagens situasjon

Sammenligner en Hofstadelva med de store Sør-trønderske lakseelvene, står elva for et forholdsvis begrenset kvantum hva gjelder oppfisket laks (jfr. tabell), varierende fra ca. 400 kg. i 1988 til ca. 1.500 kg. i 1991. Sistnevnte høye tall har sannsynligvis sammenheng med et høyt antall utsatt laksesmolt i siste halvdel av 80-åra.

Selv om dette kquantumet må anses som forholdsvis beskjedent, er elva, med det gode fisket en hadde i 1991, nesten på linje med elver som Norddalselva i Åfjord (2220 kg/1990) og Steinseleva i Osen (2029 kg/1990). Sett på bakgrunn av den svært begrensede lakseførende strekningen er dette imponerende. Kvantumet har etter det dårlige fisket i 88 vist en økning på nærmere 400 %.

1.8.2 Fisketrapp i Hofstadelva

Prosjektering av laksetrapper/fisketrapper er en sentral oppgave, og ivaretas av Direktoratet for naturforvaltning.

Teistfossen har vært vurdert og prosjektert flere ganger, men kostnadsmessig har en utbygging av fossen ikke stått i forhold til produksjonsgevinsten i elva overfor, og prosjektet er følgelig ikke blitt høyt prioritert.

Bygging av fisketrapp innebærer alltid en viss risiko for at prosjektet ikke skal bli vellykket, og at fisk ikke vil gå opp trappa, evt. at bare et mindre antall vil gå opp. Dette er i første rekke et spørsmål om hvordan trappa "fanger", dvs. hvordan den nederste kulpen blir plassert i forhold til fiskens gang i hålen under fossen. Går fisken først inn i den nederste kulpen, synes trappas lengde å være av liten betydning for fiskeoppgangen. Likeens synes det å spille liten rolle om trappa går åpen eller i tunnel.

1.8.3 Aktuell lakseførende strekning:

Ved en utbygging av Teistfossen, vil store deler av Hofstadelva kunne bli lakseførende. Det ligger i alt fire fosser oppover i vassdraget som alle representerer større eller mindre hindringer for fisken.

1. Sagfossen. Denne fossen ligger ca. 12 km. fra sjøen. Fossen utgjør et langt svaberg med et mindre fall nederst. Fisk vil kunne passere fossen etter mindre sprengningsarbeide.

2. Svartfossen. Ca. 1 km. ovenfor Sagfossen ligger Svartfossen. Denne utgjøres av et slakt berg som på samme måte som Sagfossen forholdsvis lett kan utbedres på samme måte.

3. Mælafossen. Ca. 3 km. ovenfor Svartfossen ligger Mælafossen (Kistfossen). Fallhøyden anslås til ca. 6-7 m, og det må bygges trapp for å få fisk til å passere.

4. Sagfossen (2). Ca. 3 km. ovenfor Mælafossen ligger Sagfossen (2) som også har et fall på 6-7 m. Også her må det bygges fisketrapp.

Ovenfor Sagfossen (2) er det ikke oppgitt å være fosser som kan hindre oppgangsfisk, og det antas at laksen kan gå langt opp i Lundeelva.

Ved en full utbygging av alle aktuelle stryk vil den lakseførende strekningen i hovedelva bli 25-30 km. I tillegg kommer noen km. i sidevassdragene Grytelva, Torsteinelva og Rundfjelldalselva. Dette innebærer at totalt lakseførende strekning vil bli på ca 30-35 km.

I praksis vil det i første omgang være aktuelt å få fisken opp til Mælafossen, en strekning på ca. 15 km.

1.8.4 Bonitet av lakseførende strekning.

De nederste 6 km av Hofstadelva opp til Nerdal er stilleflytende og har tildels fine sedimenter. På denne strekningen synes elva imidlertid å ha dårlig med gyteplasser, og produksjonskapasiteten må karakteriseres som under middels.

Overfor Nerdal blir elva raskere og har mer variert steinbunn. Særlig er strekningen mellom Sagfossen (1) og Mælafossen god. Her finnes mange potensielle gyteplasser og gode oppvekstområder.

Ovenfor Mælafossen er vassdraget ikke befart med tanke på gyteforhold, men elva gir inntrykk av å inneha gode forhold med tanke på fiskeproduksjon.

Hva angår muligheter for fiskeutøvelse synes de samme forhold å gjelde som for produksjonsforholdene: De nedre stilleflytende partiene er jevnt over for grunne og substratet for fint til at fisken vil bli stående. Først lenger oppe i vassdraget vil en kunne regne med å finne gode fiskeforhold.

De beste gyteforhold, produksjonsforhold og fiskeforhold ligger i området fra Nerdal-Fagerdal og oppover. En utbygging av Teistfossen innebærer at også Sagfossen (1) og Svartfossen må gjøres gangbar for fisk, slik at de gode strekningene opp til Mælafossen blir tilgjengelige.

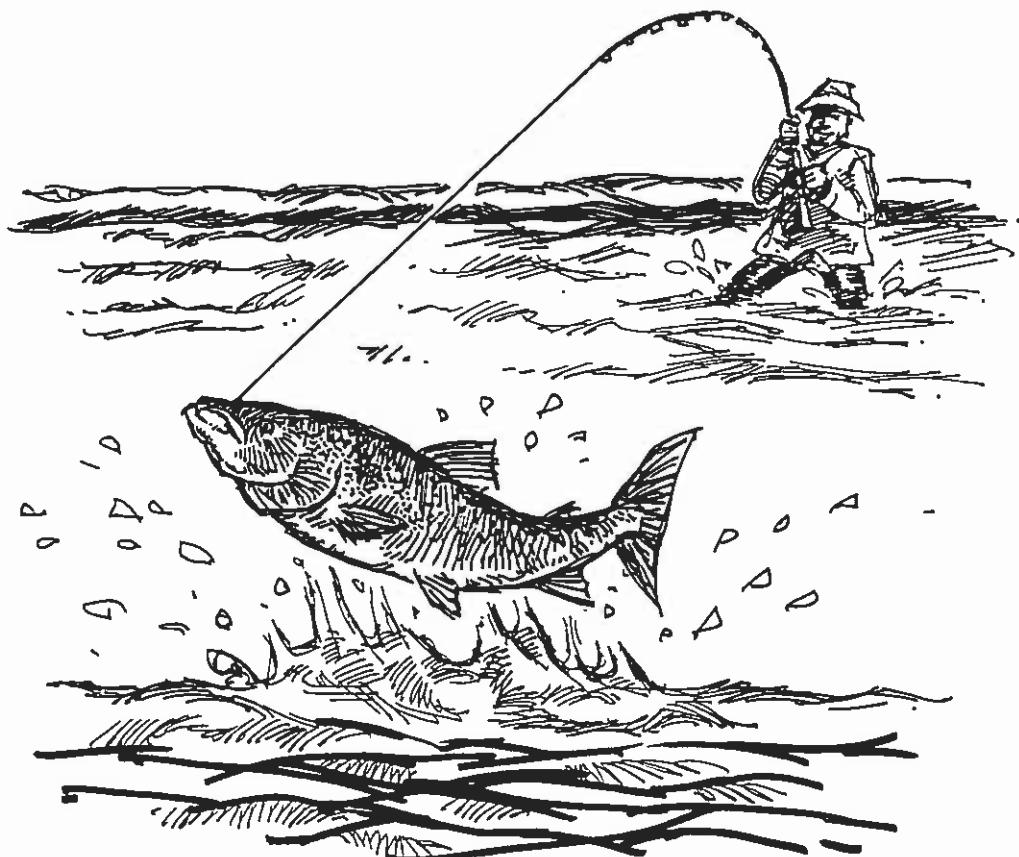
1.8.5 Utøvelse av fisket

I dag tas all fisk nedenfor Teistfossen. Hvor mye fisk som vil bli tatt ovenfor fossen etter evt. utbygging av laksetrapp er uvisst, men erfaringer fra andre vassdrag tilskir at det meste av fisken fremdeles vil bli tatt nedenfor fossen. For å sikre at de øvre deler av vassdraget får en rimelig andel av fangsten, og ikke minst for å sikre at et tilstrekkelig antall gytefisk går opp, kan det bli nødvendig å innføre restriksjoner på fisket nedenfor fossen. En totalfredning i visse tidsrom kan være aktuelt, men det kan bli like hensiktsmessig å innføre redskapsbegrensning, f.eks bare å tilate fiske med flue.

Hva angår fiskeutøvelse ovenfor fossen, er det åpenbart at de 5-6 nederste km byr på dårlige fiskeforhold. Hofstadelva har tildels liten vannføring gjennom fiskesesongen, og på elvas flate partier vil det vanskelig kunne bli stor fiskeaktivitet.

For å bedre fiskemulighetene, vil bygging av lakseterskler ("syvdeterskler") bedre forholdene vesentlig. Slike terskler kan også få stor betydning for fiskeproduksjonen på denne strekningen, idet overvintringsmulighetene for så vel større som mindre fisk vil bli bedret.

Fra Nerdal og oppover endrer elva karakter, og fra Fagerdal og oppover finnes flere potensielt gode fiskehøler.

1.8.6 Fiskeproduksjon

I første omgang vil det som nevnt være hensiktsmessig å gjøre ca. 15 km av vassdraget lakseførende, dvs. opp til Mælafossen. Tar en utgangspunkt i en gjennomsnittlig elvebredde på 10 m og en smoltproduksjon på 3-5 smolt/100 m², gir dette følgende tall:

Elvelengde	3 smolt/100 m ²	5 smolt/100 m ²
15 km/10 m	4500 stk.	7500 stk.
25 km/5-10 m	6000 stk.	10000 stk.

Også totalproduksjonen for 25 km elvestrekning er estimert (elvebredden på de øverste 10 km er satt til gjennomsnittlig 5 m).

Da sjøfisket i de senere år har avtatt, er det ikke urealistisk å regne med en gjenfangstprosent i elv på 5-10%

Elvelengde/ smoltprod.	5% gjenfangst	10% gjenfangst
15 km/ 3 smolt/100 m ²	225 stk/675 kg	450 stk/1350 kg.
15 km/ 5 smolt/100 m ²	375 stk/1125 kg	750 stk/2250 kg.
25 km/ 3 smolt/100 m ²	300 stk/900 kg	600 stk/1800 kg.
25 km/ 5 smolt/100 m ²	500 stk/1500 kg	1000 stk/3000 kg.

Etter disse beregningene, vil en nyåpnet strekning på 15 km representer en gjenfangst på 600-2300 kg laks. Utnyttes hele vassdraget, vil fangsten ligge i området 900-3000 kg.

Sammenlignet med registrert fangst i andre vassdrag i Trøndelag av samme størrelse, vil et fangstutbytte på ca 1500-2000 kg være et realistisk estimat dersom vassdraget bygges ut opp til Mælafossen.

1.8.7 Andre fiskeslag

Hofstadelva har i dag liten verdi som fiskeelv utover dagens lakseførende strekning på ca. 90 m ved høyeste flomåll. Elva har en lokal bestand av bekkørret som i følge lokale kilder kan nå en vekt på opptil 1 kg. Beskatningen er imidlertid ubetydelig, og utføres i det alt vesentlige av barn og unge. Områdene ved Lonin og Nerdal framstår som de mest benyttede fiskeplassene.

Øverst i vassdraget finnes imidlertid en rekke bra fiskevatn med gode bestander av ørret.

2. FRILUFTSLIV

Topografien i tilknytning til Hofstadelvas nærområder virker i stor grad begrensende på utøvelsen av klassisk friluftsliv i området.

Dette resulterer i at friluftsutøvelsen i stor grad blir kanalisiert til ytterpunktene i nedbørfeltet.

Dette er områder lokalisert til fjordområdet og lakseførende strekning i elveosen innenfor, områder lokalisert til fjellområdene helt øverst i vassdraget og områder beliggende oppe i fjellregionen langs resterende del av vassdraget.

Disse områdene er på grunn av den steile topografien vanskelig tilgjengelig, og bruken blir av den grunn lokalisert til enkelte mer lett tilgjengelige innfallsporter.

2.1 FRILUFTSLIV I NEDBØRFELTETS ØVRE DEL

2.1.1 Området Lonin-Elgsjøheia

Friluftsutøvelsen i nedbørfeltets øvre del benytter store deler av de sentrale fjellområdene på begge sider av vassdraget. Det største området: Lonin-Elgsjøheia innehar et variert, nesten urørt utmarksområde som spenner over høydegrader fra ca. 200 m.o.h til ca. 650 m.o.h. Området fortsetter inn i både Osen og Åfjord kommuner og må ses i sammenheng med disse.

Fjellområdene ved Momyrstua er et av Åfjords aller mest benyttede skiområder. Det planlegges en skiarena i området.

Området er mest benyttet vinterstid og under småviltjakta. Kort for denne selges av private, grunneierlag og utmarkslag. Det er imidlertid en del begrensninger for allmenhetens adgang til jakt, da mange områder disponeres av private jaktslag under hele, eller deler av jakta.

Innfallsårer:

Foruten riksveg 715 er bomveg fra Lunde en mye benyttet innfallsport inn i området.

Dårlig veg går fram til Storskardet. Sti fører helt inn til Finnvatnet og Elgsjøen i Osen kommune.

2.1.2 Området Middagsfjellet-Steinheia

Dette område dekker størstedelen av det sentrale fjellområde i Roan vest for riksvegen. Området dekker høydegradientene mellom ca 200 m.o.h til 501 m.o.h. Området fyller stort sett de samme bruks- og naturtyper som område 2.1.1, men er noe mer småkupert enn dette. Også dette området fortsetter inn i Åfjord kommune og må ses i sammenheng med Momyrområdet.

Innfallsårer:

Foruten riksveg 715 er sti fra Grovadalen til Nedre Torsteinvatn mye benyttet som innfallsport til området. Mindre sti fører fram til Øverdalssætra, beliggende på grensa til Åfjord kommune.

2.2 FRILUFTSLIV I NEDBØRFELTETS SENTRALE DEL

Som nevnt setter topografien sine klare grenser for utøvelsen av friluftsliv i området. Fjellområdene er likevel til en viss grad benyttet, vesentlig til fiske og småviltjakt. Dette gjelder i større grad i områdene inn mot Osen hvor terrenget ikke er fullt så dramatisk som tilsvarende i retning Åfjord.

Ved Husfjellet finner en imidlertid ei lysløype. Snøforholdene de siste år har virket noe begrensende på bruken.

Innfallsårer:

Bomveg fra Fagerdal og inn til Fjell ble ferdigstilt ca. 1980. Her finnes en del hytter, stort sett av eldre årgang. Forholdsvis lett anmarsj opp på høyfjellet fra Fjell.

2.3 FRILUFTSLIV I NEDBØRFELTETS NEDRE DEL

Friluftsliv i nedre del av området er som nevnt i stor grad begrenset til noe fiske og båtliv i Brandsfjorden, samt laksefiske i elva.

1991 sesongen var en av de aller beste fiskeesesongene i manns minne i elva, og det ble fanget ca. 350 laks med en gjennomsnittsstørrelse på ca 5-6 kg.

Fiske utøves i stor grad av lokale laksefiskere, men etter den gode 91- sesongen har elva blitt registrert også av utenbygd fiskere. Kort selges av Hofstaddalen utmarksdrag.

2.4 FRITIDSBEBYGGELSE

Hytter og ferieboliger er for Roans vedkommende i det alt vesentlige lokalisert til kystområdene i området mellom Straum og Kiran.

Imidlertid finnes noe spredt hyttebebyggelse også i nedbørfeltet til Hofstadelva.

2.4.1 Eksisterende fritidsbebyggelse

I nedbørfeltet finnes det pr. i dag ca 40 hytter spredt rundt i området. Hovedtyngden av disse er lokalisert til nedbørfeltets øvre del og den høyereliggende del av den sentrale region.

2.4.2 Fritidsbebyggelse i nedbørfeltets øvre del.

Fritidsbebyggelsen i nedbørfeltets øvre del er i all hovedsak lokalisert til Loninområdet. Her finnes 17 hytter. Ei hytte ligger helt inne ved Nyvatnet, og ei ligger ved Grovadalen.

2.4.3 Fritidsbebyggelse i nedbørfeltets sentrale del.

I nedbørfeltets sentrale del finnes det 8 hytter ved Fjell i Fagerdal og et par hytter ved Fagerdalsseteren.

Ved Gravdal i Tostendalen er det lokalisert et ti-talls hytter.

2.4.4 Fritidsbebyggelse i nedbørfeltets nedre del.

I nedbørfeltets nedre del finnes kun ei hytte. Denne er lokalisert til området ved Hopstad.

2.4.5 Planlagte hytteområder innen nedbørfeltet.

Interessen for hyttebygging i området er forholdsvis stor blant grunneierne. Således er det planlagt bygd flere nye hytter i området enn de som allerede eksisterer. Det foreligger for tiden 4 reguleringsplaner for hyttefelt innen prosjektorrådet. 3 av disse er lokalisert til øvre del av prosjektorrådet.

2.4.5.1 Planlagt fritidsbebyggelse i nedbørfeltets øvre del.

A. Lundemyrene hytteområde ved Nyvatnet. Totalt 7 hyttetomter.

B. Lonin hytteområde, Lonin. Totalt 9 hyttetomter hvorav 6 allerede er bygd.

C. Langløftet hytteområde ved Korsmyra. Totalt 8 hyttetomter.

2.4.5.2 Planlagt fritidsbebyggelse i nedbørfeltets sentrale del.

Det foreligger ikke planer for ytterligere fritidsbeggelse i nedbørfeltets sentrale del.

2.4.5.3 Planlagt fritidsbebyggelse i nedbørfeltets nedre del.

Det foreligger en hytteplan i nedre del.

Hopstad hytteområde, Hopstad. Totalt 8 hyttetomter.

3. BOSETTING

Bosettinga i nedbørfeltet er overveiende lokalisert til de helt elvenære områder. Bebyggelsen er spredt over hele elvestrengen fra topp til bunn, med tettest lokalisering helt nederst, ved Hopstad.

Andre lokalsamfunn i området er Lund, Fagerdal, Øverdal, Nerdal og Brandsfjord.

3.1 PRIMÆRNÆRINGENE

Primærnæringene basert på jordbruk, skogbruk og fiske har vært ryggraden i Roan kommune og er det i altoverveiende grad enda.

Sett bort fra fiske er det jord- og skogbruk som er inntektsgrunnlaget for de aller fleste også i Hofstadelvas nedbørfelt.

3.1.1 Antall gardsbruk innen prosjektområdet

Det finnes totalt 35 bruk i området. Totalt disponerer disse brukene 3171 da innmark. Dette tilsvarer en gjennomsnittsstørrelse på 90.6 da.

Av disse brukene er 7 tatt ut av drift.

3.1.2 Driftsformer innen prosjektområdet

Naturgrunnlaget i Hofstadelvas nedbørfelt innehar ikke de beste naturgitte forhold med tanke på jordbruk. Dette setter klare begrensninger for hvilke driftsformer en kan ha i området. Som ellers på Fosen er det storfeholdet som dominerer: 20 gardsbruk, eller 71 % har denne driftsformen, mens 8 bruk, eller 29 % driver med sauehold.

3.1.3 Skogbruk innen prosjektområdet.

Skogbruk har vært, og er en naturlig del av gardsdrifta i prosjektområdet.

Totalt finnes 12788 da. produktivt skogareal innen området, fordelt på 2338 da. i nedre del, 4798 da i sentrale del og 5652 da. i øvre del.

Årlig avvirkning i prosjektområdet er ca 1500 m³/år.

4. KULTUR- OG FORNMINNER

Det er ikke foretatt systematiske kultur- og fornminneundersøkelser i Roan kommune.

5. TEKNISKE INNGREP I VASSDRAGET: DAGENS SITUASJON

Hofstadelva renner gjennom et landskap med gjennomgående lite urbant preg, og med svært spredt bosetting. Dette skulle kunne indikere at nedbørfeltet framsto i tilnærmet naturtilstand. Dette er imidlertid ikke tilfellet. Bortsett fra de 3-4 øverste kilometrene av vassdraget er hele nedbørfeltet berørt av tekniske inngrep i varierende grad. Inngrepene er overraskende store og omfattende og har i stor grad utspring i et svært intensivt skogbruk.

Stopper en på riksvegens høyeste punkt ved Husfjellet og skuer utover dalen i retning Reppkleiv, forundres en over de små arealene med sammenhengende naturskog: store hogstflater, plantefelt og skogsbilveger utgjør en stor andel av synsintrykket
Områder med mer urørt skog framstår ofte som rene øyer i dette skogbrukslandskapet.

Mye av årsakene til denne intensive skogsdriften har nok sammenheng med den generelle næringsøkonomiske situasjonen Roan befinner seg i: Kommunen framstår i det alt vesentlige som en primærkommune med et næringsliv i all hovedsak basert på jordbruk, skogbruk og fiske. Skogsdriften framstår derfor som en av få inntektskilder.

Denne inngrepsoversikten er generell. Vi har lagt til grunn både egne befaringer, uttalelser fra kommunen og en befaring utført av miljøvernavdelingen i mai 1988 i forbindelse med verneplan IV for vassdrag.

5.1 TEKNISKE INNGREP I ØVRE DEL

Det er bygd bru over elva fra Lundegårdene. Bomveg fører fra denne og fram til enden av Sætermyran. Vegen fortsetter et par kilometer videre som traktorveg.

Området fra Lund til Tellelva er svært preget av hogst og plantefelt, både av gran og furu. Det er bygd ny bru over Lundeelva i enden av Sætermyran. En del traktorspor tyder på at det kjøres en del over elva.

En bru over elva ved Moen, en ved Lonin.

Kraftgate krysser elva ved Lonin og Moen.

Området ved Lunde er preget av intensivt jordbruk.

5.2 TEKNISKE INNGREP I SENTRALE DEL

Veg fører over til gardsbruk ved Storskaret. Drift av revfarm. Svært mye hogst i området. Traktorveger anlagt i vassdragets lengderetning fra brua over elva, både i retning Lundegårdene, og nedover i retning Fagerdal. Sistnevnte veg fører fram til området ved Haugtjørnkollen. Myr ved Gammelsætra er grøftet.

I området ved Husfjellet er det anlagt lysløype. Det er bygd skogsbilveg både langs Rundfjelldalselva og inn mot Sæterreaksla. Sistnevnte er under bygging. Liene opp mot Middagsfjellet er altoverveiende preget av storstilt hogst.

Området mellom Gammelsætra og Fjell framstår i tilnærmet nauturtilstand.

Bomveg bygd ca 1980 fører fra Fagerdal til Fjell. En del hogst- og plantefelt. Et mindre hytteområde ved Fjell.

Det er bygd TV- omformer på Fjøshaugen.

Flere grusuttak finnes i Fagerdal.

5.3 TEKNISKE INNGREP I NEDRE DEL

Jorderosjon etter bakkeplanering ses tydelig ved Grytelva.
En del traktorspor ved Nerdal tyder på at det kjøres en del over
elva i vekstsesongen.

Det bygges ny Reppkleiv bru lokalisert 20 meter nedenfor den
gamle. Elva har her fått innsnevret elveløpet noe, pga. to
brupilarer fundamentert i selve elveløpet.
Faren for isoppstuvning anses som overveiende sannsynlig pga.
dette inngrepet..

Omformer ses i dalside mot vest.

Veg til Roan sentrum i vest.

Knutepunkt for kraftlinjer lokalisert ved Strand.

Gammelvegen følger langs elva og går i bro over Littlelva.

Langs Teistfossen ses restene av ei rørgate i dagen.
Vanninntak for vannforsyning til settefiskanlegg ses oppe på
selve fossen. Dette er for tiden ikke i bruk.

5.4 PLANLAGTE TEKNISKE INNGREP

Roan kommune ønsker å bygge fisketrapp i Teistfossen.

5.4.1 Saksgang ved etablering av fisketrapper

Direktoratet for naturforvaltning (DN) har under utarbeidelse
utkast til retningslinjer for tekniske fiskeforsterkningstiltak
i vassdrag.

Inntil disse retningslinjene foreligger må søker om fisketrapper
vurderes særskilt i samråd mellom DN, NVE og Fylkesmannens
miljøvernavdeling.

NVE har utarbeidet saksbehandlingsregler for tillatelse til å
gjøre inngrep etter Vassdragsloven, jfr. § 125. Disse regler
spesifiserer nærmere hvilket innhold søkerne skal ha, hvilke
høringsinstanser som skal ha søkerne, samt setter krav til
kunngjøringen.

Dersom et inngrep i vassdraget berører **almene interesser** kommer
Vassdragslovens §§ 104-106 i betrakting:

Fylkesmannen vil da etter avtale med NVE forestå offentlig
kunngjøring og utlegging av søkerne. Søkerne sendes også flere
høringsinstanser. Etter avsluttet høring oversender Fylkesmannen
søkerne til NVE sammen med sin tilråding.

NVE vurderer om det skal gis konsesjon etter Vassdragsloven.

CED er ankeinstans for NVE's avgjørelse.

6. OMRÅDETS STATUS I PLANSAMMENHENG

6.1 VERN ETTER NATURVERNLOVEN

Det er kun ett område i prosjektorrådet som er vernet etter naturvernloven (Jfr. 1.6): Inner Vargfossnesa myrreservat. Et område ved Dåapma på grensen til Åfjord/Namdalseid foreslås vernet i utkast til verneplan for kvartærgeologi.

6.2 KOMMUNEPLAN

Roan kommune har ikke godkjent kommuneplan. Det arbeides for tiden med arealdelen, som ventes å være ferdig i løpet av 1992.

6.3 SKYTEFELT PÅ NORD-FOSEN

Deler av de indre fjellområdene på grensen til Nord-Trøndelag fylke berøres av det planlagte skytefeltet på Nord-Fosen.

7. LITTERATUR

Fylkesmannen i Rogaland, Miljøvernnavdelingen. 1987: Verneinteressene i Vormovassdraget.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen. 1987: "EDNA"-EDB-register for naturverndata, Roan kommune.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen. 1991: "EDNA"-EDB-register for naturverndata, ajourført utgave, Roan kommune.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen. 1987: "FRIDA"-EDB-register for friluftslivsdata, Roan kommune.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen. 1987: "VILTRREG"- EDB- register for viltdata, Roan kommune.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen. 1988. Rapport Nr. 7: Gjennomgang av verdier: Oldenvassdraget.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen. 1988. Rapport Nr. 8: Verneplan IV for vassdrag: Gjennomgang av verdier: Norddalselva.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen. 1988 Inngrepsoversikt i Hofstadelva: Feltregistrering.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen. 1985.
Utkast til verneplan for kvartærgeologi i Sør-Trøndelag.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag, Miljøvernnavdelingen. 1986.
Utkast til verneplan for myrer i Sør-Trøndelag.

Lid og Lid. 1980. Min blomsterbok.

Moen og Selnes. 1979. Botaniske undersøkelser på Nord-Fosen, med vegetasjonskart. Universitetet i Trondheim.

Norges geologiske undersøkelser. 1991. Geologisk kart over Åfjord.

Norges geologiske undersøkelser. Foreløpig berggrunnskart over Roan.

Norges geologiske undersøkelser. 1988. Bulletin 412.

Norges offentlige utredninger. 1976:15. Verneplan for vassdrag. Universitetsforlaget.

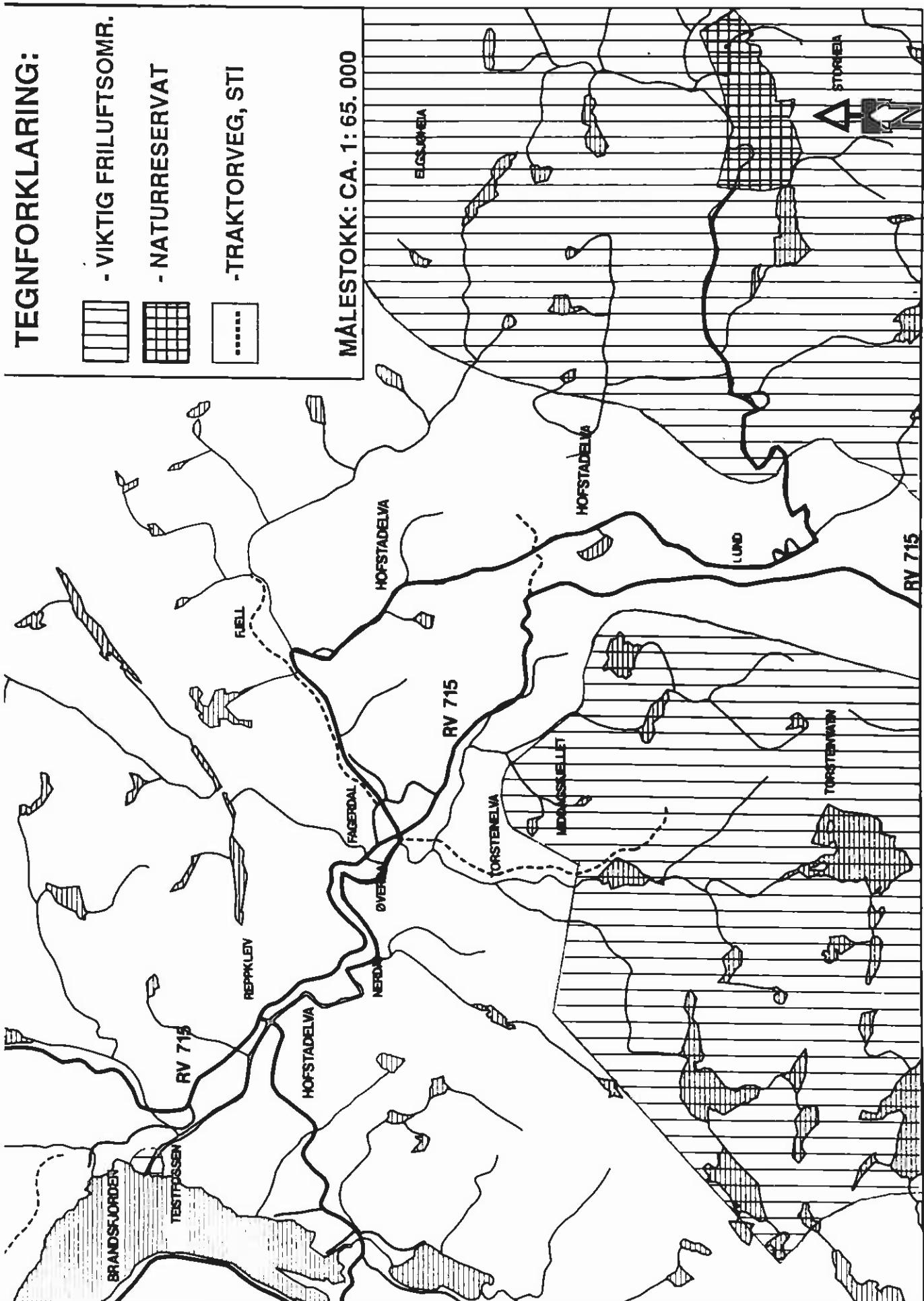
VEDLEGG 1:

VANNFØRINGS DATA FRA TOPPEN AV TEISTFOSSEN

Måned	Midlere månedlige middelvannføring (m ³ /min)	Laveste månedlige middelvannføring (m ³ /min)	Midlere minstevannføring (m ³ /min)
Januar	349.5	12.2	17.5
Februar	298.7	12.4	14.9
Mars	413.4	6.6	20.7
April	584.7	21.8	29.2
Mai	926.9	230.8	46.3
Juni	528.3	130.6	26.4
Juli	225.1	16.5	11.3
August	226.5	7.6	11.3
September	502.9	29.3	25.1
Oktober	638.6	110.2	31.9
November	472.1	37.8	23.6
Desember	445.6	16.9	22.3

Beregningene er utført i 1984.

HOFSTADELVAS NEDBØRFELT

TEGNFORKLARING:

- VIKTIG FRILUFTSOMR.
- NATURRESERVAT
- TRAKTORVEG, STI

RAPPORTER UTGITT AV FYLKESMANNEN I SØR-TRØNDALAG - MILJØVERNAVDELINGEN

1987	Rapport 1-1987 Atlasprosjektet i Sør-Trøndelag.	1989	Rapport 4/1989 Registreringer av bjørn, jerv og ulv i Sør-Trøndelag i 1988.
1987	Rapport 2-1987 Aktuelle vassdrag for settefiskproduksjon i Sør-Trøndelag fylke. Forprosjekt.	1989	Rapport 5/1989 Status for den lokale viltforvaltning i Sør-Trøndelag
1987	Rapport 3-1987 Åpning av jakt på kanadagås i Trøndelag 1986.	1989	Rapport 6/1989 Bruk av stålhagl i Sør-Trøndelag 1989
1987	Rapport 4-1987 UTGÅTT Vannbruksplanlegging i Gaula. Referat fra Gaulaseminar 2.4.87.	1989	Rapport 7/1989 UTGÅTT Landbrukskontrollen 1989
1987	Rapport 5-1987 Landbrukskontrollen 1987.	1989	Rapport 8/1989 De frivillige organisasjoner rolle i viltforvaltningen i Sør-Trøndelag
1987	Rapport 6-1987 UTGÅTT Fosser i Sør-Trøndelag. Status og prosjektplan medio september 1987.	1990	Rapport 1/1990 Årsrapport VVR-seksjonen 1989
1987	Rapport 7-1987 UTGÅTT Årsrapport 1986 og arbeidsprogram 1987.	1990	Rapport 2/1990 Mindre lakse- og sjøørretvassdrag i Sør-Trøndelag.
1987	Rapport 8-1987 UTGÅTT Utkast til skjøtselsplaner for 8 vermede våtmarksområder i Sør-Trøndelag.	1990	Rapport 3/1990 Miljøhensyn i jordbruksområdene
1987	Rapport 9-1987 UTGÅTT Gaula. Tiltaksorientert overvåking - Forurensningstilførsler.	1990	Rapport 4/1990 Hyttenes vannforsyning
1987	Rapport 10/1987 Registrering av fosser og stryk. Forprosjekt.	1990	Rapport 5/1990 Registreringer av bjørn, jerv og ulv i Sør-Trøndelag i 1989
1988	Rapport 1/1988 UTGÅTT Sikkerhet og beredskap i vannforsyningen. Sammendrag av foredrag ved seminar 21.-22. september 1987.	1990	Rapport 6/1990 En ornitologisk konsekvensanalyse av Rusasetvatnet i Ørland kommune, Sør-Trøndelag, etter nedtappingen
1988	Rapport 2/1988 Beredskapsplan for vannforsyning. Veileder utarbeidet av en styringsgruppe for prosjektet ledet av vassdragsforvalter Jan Habberstad.	1990	Rapport 7/1990 Jervforvaltningen i Dovre/Rondane-regionen
1988	Rapport 3/1988 Sortering av aktuelle vassdrag for settefiskproduksjon.	1990	Rapport 8/1990 De frivillige organisasjoner - Et potensiale i den lokale viltforvaltning?
1988	Rapport 4/1988 Årsrapport 1987 og arbeidsprogram 1988.	1990	Rapport 9/1990 Arealavrenning fra jordbruksareal
1988	Rapport 5/1988 Verneplan IV for vassdrag. Gjennomgang av verdier - Grytelva.	1990	Rapport 10/90 Elgmerkningsprosjektet i Selbu og Tydal
1988	Rapport 6/1988 Verneplan IV for vassdrag. Gjennomgang av verdier - Grytdalselva.	1990	Rapport 11/90 En analyse av det elvenære landskapet langs Orkla
1988	Rapport 7/1988 Verneplan IV for vassdrag. Gjennomgang av verdier - Oldenvassdraget.	1991	Rapport 1/91 Dovre/rondane jervregion. Årsrapport fra eit forvaltningsamarbeid mellom fylkesmennene i Sør-Trøndelag, Møre og Romsdal og Oppland.
1988	Rapport 8/1988 Verneplan IV for vassdrag. Gjennomgang av verdier - Norddalselva.	1991	Rapport 2/91 Bjørn, jerv, ulv og gaupe i Sør-Trøndelag 1990
1988	Rapport 9/1988 UTGÅTT Gaula, Byneset, Øysand - Brekka. Tiltaksorientert overvåking - forurensnings-tilførsler. Utvidelse av rapport 9/1987.	1991	Rapport 3/91 Årsrapport fra landbrukskontrollen 1990.
1988	Rapport 10/1988 Forurenende og skjemmende avfallstømming i Sør-Trøndelag.	1991	Rapport 4/91 UTGÅTT Strategisk plan 1991 - 1995 Virksomhetsplan 1991
1988	Rapport 11/1988 Registreringer av bjørn, jerv og ulv i Sør-Trøndelag i 1987.	1991	Rapport 5/91 Overvåking av 6 innsjøer/vassdrag i Sør-Trøndelag
1988	Rapport 12/1988 Aktuelle vassdrag for settefiskproduksjon i Sør-Trøndelag.	1991	Rapport 6/91 Spesialavfall i Sør-Trøndelag
1989	Rapport 1/1989 Landbrukskontrollen 1988	1992	Rapport 2/92 Natur- og friluftsverdier i Hofstadelvas nedbørfelt.
1989	Rapport 2/1989 Naturvernområder i Sør-Trøndelag fylke. Statusrapport pr. 1.1.1989.		
1989	Rapport 3/1989 Modell for utmarksutnytting - Meraker Brug		